

MORRIS WAJSBROT

ur. 1930; Lublin

Słowa kluczowe

projekt W poszukiwaniu Lubliniaków, projekt W poszukiwaniu Lubliniaków. USA 2010, trauma

Trudne wspomnienia

Te sny, to mam wszystko od okupacji. To jak wysiedlenie, to gonią nas, to strzelają. Ja mam wiecznie sny. I zaraz mi się płakać chce, nie mogę o tym rozmawiać. Tak mi zatyka, zasycha gardło, że ja nie chcę. I przed spotkaniem wziąłem [leki] na wysokie ciśnienie.

Tamte [wspomnienia] nie odeszły nigdy. I to nie odchodzi, pomimo że miałem dobrze i tu mam dobrze, ale... Staram się na ten temat nie rozmawiać, bo ja jestem wykończony. Nie tylko jak rozmawiamy w tej chwili, dopiero potem ja będę miał. I Bronia mnie prosiła: „Nie mów, nie mów nic, nie pytaj. Bo ty...” Albo się biję w nocy, krzyczę, rozrabiam niesamowicie, albo strzelają do mnie, albo uciekam z wagonu, albo uciekam z gietą. To jest... zostało mi. Ja byłem nieraz u niejednego lekarza, to powiedział, że to jest tak *deep*, tak głęboko, że to nie wyjmiesz. To mi pozostało tak. Jak ja mogę zapominać, jak ja mam co noc te [sny]. Tyle lat po wojnie.

Ja nie mogę opowiadać. Opowiadam, ale teraz dzieci mi nie pozwalają. Moje dzieci wiedzą wszystko, ale nie chcą rozmawiać wcale na ten temat. Jak jest jakiś film o przeżyciu okupacji, to mnie nie wolno pójść na to. Ja nie mogę patrzeć, bo zaraz oni do mnie dzwonią: „Pamiętaj, nie chodź”. I Bronia też mi nie pozwala nawet oglądać. Pomimo, że ona chce oglądać. Ja nie mogę oglądać.

Ja będę odczuwał. I tak nie wszystko mówiłem, bo to jest... Ja mogę całą noc rozmawiać. I każdy dzień, każdą godzinę, gdzie byłem, co byłem, co robiłem, kto mi pomógł, kto zabił, kto szukał mnie i jak uciekłem.

Data i miejsce nagrania	2010-11-29, New Jersey
Rozmawiał/a	Tomasz Czajkowski
Transkrypcja	Marta Tylus
Redakcja	Maria Radek
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"